

Vlaams
Parlement

vergadering **C268 – ECO31**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 9 juni 2011

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evolutie in het project Uplace Machelen
- 1969 (2010-2011) 3
- Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over economisch geïnspireerde programma's
- 2049 (2010-2011) 7
- Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stijgende grondstofprijzen in de textiel-, hout- en meubelindustrie
- 2104 (2010-2011) 12

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evolutie in het project Uplace Machelen - 1969 (2010-2011)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister-president, collega's, het kan geenszins de bedoeling zijn individuele projectaanvragen hier aan te kaarten. Maar de evolutie van het project Uplace Machelen, en de grote impact ervan op tal van aspecten en bovendien in een ruime omgeving, rechtvaardigt een bespreking. Minister-president, klopt deze informatie? De belangrijkste informatie daarover heb ik uit de pers gehaald. Uit het meest recente marketingdossier van Uplace Machelen, dat ik wel heb gelezen, blijkt dat het project 45 procent meer retailoppervlakte en 30 procent meer kantooroppervlakte biedt dan waarin werd voorzien door de Vlaamse overheid. Volgens het marketingdossier zou het nu gaan over 80.000 vierkante meter kleinhandel, terwijl dat oorspronkelijk 55.000 vierkante meter was. De kantoorruimte zou nu 50.000 vierkante meter beslaan, tegenover de oorspronkelijke 40.000 vierkante meter.

Het project draagt nu volgens het marketingdossier de titel 'The Uplace Brussels Project' en verkoopt zich als 'shoppingcenter', en maar liefst 'het grootste shoppingcenter van de Benelux'. Eerder was er sprake van Uplace Machelen als een concept van belevingswinkels en zeker niet van een shoppingcenter. Vroeger was er sprake van een totaalconcept, dat aanvullend zou werken op de omliggende steden en gemeenten, en niet zoals nu van het grootste shoppingcenter van de Benelux, zoals in het marketingdossier vermeld staat.

Minister-president, wat is er aan van de fel gestegen retail- en kantooroppervlakte van het bewuste project? Hoe evalueert u deze evolutie? Wat vindt u van de invulling van het project, dat nu duidelijk en onomwonden geprofileerd wordt als een shoppingcenter, en wel het grootste van de Benelux? Uplace voorziet 8 miljoen bezoekers per jaar. Dat zijn er 25.000 per dag. De locatie kan dit vandaag totaal niet aan, zeker qua mobiliteit. Wat gebeurt er met de eerdere engagementen van de spoorwegmaatschappij NMBS en van de MIVB? In hoeverre en wanneer zijn/worden die concreet? De Lijn nam naar verluidt nog geen beslissing over het aanleggen van een nieuwe tramlijn tussen de luchthaven van Zaventem en Vilvoorde. Kunt u daarover meer toelichting geven? Kunt u meer uitleg geven over voorziene aanpassingen aan de weginfrastructuur? In hoeverre is er zicht op cofinanciering voor al deze mobiliteitsingrepen? Kunt u een indicatie geven van de evolutie van andere shoppingcenterprojecten in de nabijheid van Machelen? Ik heb het dan concreet over het NEO-project aan de Heizel en Just Under the Sky van een Waalse promotor, onder de Van Praetbrug. Is er nog recent nieuws over? Werd er nog overleg gepleegd met andere gewesten hieromtrent?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik heb zelf ook al een paar keer een vraag gesteld over onder andere het overleg met de Brusselse Regering. Ik wil het nu over iets anders hebben. Als ik me niet vergis, waren er afspraken gemaakt, onder andere met de gemeente Machelen zelf, over het gebruik van het Nederlands en dergelijke meer, om het Nederlandstalig karakter in de Rand niet aan te tasten. Als ik nu de vraag van de heer Reekmans hoor, wordt er toch wat afgeweken van de afspraken. Minister-president, misschien kunt u wat meer uitleg geven over die afspraken, in welke mate die gecontroleerd worden en in welke mate men er zich aan houdt.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, ik heb er geen enkel probleem mee dat u vooraf naar de pers stapt met uw vraag. Ik ga ervan uit dat als ik dan volg in de media, u er geen enkele commentaar op te geven hebt. (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

Ik geef het maar even mee. De vragen worden aangekondigd in de media. Het is zeer goed dat vast te stellen.

Dit gezegd zijnde, zal ik op al uw vragen en ook de vraag van de heer Diependaele een antwoord geven. Op 6 mei 2011 heeft Uplace nv bij de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement RWO (Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed) een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor de bouw van een multifunctioneel project langs de Woluwelaan, Nieuwbrugstraat, Rittwegerlaan en Beaulieustraat in Machelen. Het project omvat, volgens de beschrijvende nota gevoegd bij de aanvraag, naast onder meer een hotel, bioscoop en theater, een netto handelsoppervlakte van 55.000 vierkante meter – beleveniswinkels conform het brownfieldconvenant – en een netto vloeroppervlakte kantoren van 40.000 vierkante meter. De bruto verhuurbare oppervlakte bestaat, nog steeds volgens de beschrijvende nota, uit de netto handelsoppervlakte, de ruimte voor opslag, technische en sociale lokalen – ongeveer 20 procent van de netto handelsoppervlakte – en de dikte van de muren – 4 procent.

De bruto verhuurbare oppervlakte aan kantoren omvat ook de logistieke oppervlaktes, technische ruimtes, gemeenschappelijke delen zoals liften, trappen, gangen en dergelijke, ongeveer 27 procent hoger dan de netto verhuurbare oppervlakte. Dit resulteert in een totaal verhuurbare oppervlakte beleveniswinkels van 71.992 vierkante meter en een totaal verhuurbare oppervlakte kantoren van 50.956 vierkante meter. Ik hoop dat met die informatie de discussie over onder andere bruto en netto opgelost is.

In het brownfieldconvenant afgesloten tussen de Vlaamse Regering en Uplace nv wordt een project vooropgesteld met onder meer 55.000 vierkante meter netto handelsoppervlakte – beleveniswinkels voor retail – en 40.000 vierkante meter verhuurbare oppervlakte kantoren. Voor de definitie van netto handelsoppervlakte wordt in het convenant verwezen naar de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen, meer bepaald de oppervlakte bestemd voor de verkoop en toegankelijk voor het publiek, met inbegrip van de niet-overdekte oppervlakten. Met andere woorden, de ‘evolutie’ waarnaar u verwijst, is niet meer dan het verschil tussen de bruto en de netto oppervlakte van het Uplace-project. Ik hoop dat het met deze informatie, rechtstreeks uit het document, is uitgeklaard.

Uplace stelt in het brownfieldconvenant dat het zal inzetten op beleveniswinkels. Die beleveniswinkels zijn winkels – ik weet niet of u er al geweest bent, mijnheer Reekmans – waar het beleven van een ervaring – plezier, geestelijke of intellectuele verrijking, een gevoel van betrokkenheid, het prikkelen van zintuigen, een emotie – wordt nagestreefd door middel van elementen zoals authenticiteit, actieve klantenparticipatie, ‘try & buy’-formules, het design van de winkel, de geleverde service enzovoort waardoor dit belevingsaspect centraal staat in verhouding tot het louter fysiek verkopen van het product. Deze definitie is in zijn volledigheid hernomen in de vergunning handelsvestiging. Uplace is daartoe verbintenrechtelijk en wettelijk gehouden. Men dient zich dus aan het concept van beleveniswinkels te houden.

Daarnaast wordt het multifunctioneel karakter van het project gegarandeerd door de ontwikkeling van kantoren, een hotel en de mogelijke ruimte voor een theaterzaal, cinema en familierекреatie. Hoe Uplace zich naar buiten profileert, is een zaak van en de commerciële vrijheid van Uplace zelf. Daarop kan de overheid niet ingrijpen.

Ten slotte nog dit. De Vlaamse Regering besliste naar aanleiding van de definitieve goedkeuring van het brownfieldconvenant met Uplace, in het kader van het flankerend beleid, dat de nodige initiatieven zouden worden genomen om het Nederlandstalig karakter van de

regio te vrijwaren. Het project dient de Vlaamse uitstraling van de regio te promoten als poort tot Vlaanderen. Aan het coördinatieplatform Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel wordt gevraagd hieromtrent een voorstel te doen en het aan de Vlaamse Regering voor te leggen. In opvolging hiervan werkt mijn collega Geert Bourgeois aan een intentieovereenkomst met Uplace. Voor de stand van zaken verwijs ik u best door naar collega Bourgeois, die zeker graag tekst en uitleg zal geven.

Uplace voorziet in 8 miljoen bezoekers per jaar. De Vlaamse Regering is er zich terdege van bewust dat mobiliteit een cruciaal element is in dit dossier. Wij willen koste wat kost vermijden dat deze regio, waar al een van de grootste mobiliteitsknopen is – namelijk de ring rond Brussel – verder dichtslibt als gevolg van de realisatie van dit project. Daarom willen wij maatregelen nemen zowel op het vlak van openbaar vervoer als op het vlak van openbare werken.

Inzake de verplaatsing van het Buda-station naar de Kerklaan wordt op dit moment bekeken welke partner welke financiële engagementen op zich neemt, maar men is het eens over de inhoud van het voorstel. De Lijn heeft momenteel, in uitvoering van haar Mobiliteitsvisie 2020, vier plan-MER-studies aanbesteed, onder meer voor de tramlijn (Tervuren - Luchthaven - Vilvoorde - Jette). Op dit ogenblik is het niet mogelijk een concrete raming van de kosten te maken. Dit kan pas na de afronding van de plan-MER en een beslissing over het meest wenselijke en minst hinderlijke tracé. Vanaf het moment dat de kosten bekend zijn, worden deze ingebracht in de begroting van De Lijn. Vanaf het moment van de opening van Uplace tot de ingebruikname van deze tramlijn, zal De Lijn bijkomende bussen inleggen tussen de luchthaven, Uplace en het station van Vilvoorde.

De wegenwerken kunnen opgesplitst worden in twee delen. Er zijn de projectgebonden flankerende maatregelen. Die worden omschreven in het brownfieldconvenant en zijn ook vastgelegd in de Principeovereenkomst Mobiliteit. Hierin zijn de verschillende mobiliteitsprojecten opgenomen, die worden uitgevoerd door het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV). Uplace betaalt het grootste aandeel van deze kosten.

Er zijn ook niet-projectgebonden flankerende maatregelen. Het betreft zowel aanpassingen aan weginfrastructuur als een verbetering van het openbaar vervoer. Een deel van deze werken zal door AWV gebeuren, een deel is voor de lokale besturen.

Deze projecten worden via het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START) opgevolgd. De meest recente mededeling aan de Vlaamse Regering met de stand van zaken gebeurde op 25 maart 2011. Ik bezorg u de mededeling van de Vlaamse Regering. Er vond intussen een nieuwe taskforce START plaats onder leiding van mijn kabinet. De volgende mededeling aan de Vlaamse Regering hierover is op korte termijn gepland.

De cofinanciering van deze mobiliteitsingrepen is zeer duidelijk beschreven in het brownfieldconvenant en de Principeovereenkomst Mobiliteit. Uplace levert een bijdrage van 12,9 miljoen euro voor de realisatie van alle flankerende maatregelen, nadat de noodzakelijke stedenbouwkundige vergunningen voor deze projecten zijn verkregen. In de Principeovereenkomst Mobiliteit is bepaald dat 90 procent van de bijdrage van Uplace voor de projecten waarvan AWV bouwheer is, zal worden gebruikt.

Dan is er ten slotte de vraag over de evolutie van andere winkelcentra. Als ik me niet vergis, hebben we het daar een tweetal maanden geleden al over gehad, naar aanleiding van een vraag van de heer Diependaele. Ik zou daar dan ook graag naar verwijzen. Ik kan u mijn antwoord nogmaals bezorgen. Toen heb ik een overzicht gegeven van alle andere projecten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik ken de vraag van de heer Diependaele en ook het antwoord erop. Mijn vraag was echter meer concreet wat er ondertussen is gebeurd.

In de media zien we immers ook diverse zaken verschijnen over het NEO-project aan de Heizel. Ik merk dat het Brusselse Gewest er een soort wedstrijd van wil maken: wie is de eerste om dit te openen? Wat is er in die twee maanden nog gebeurd bij het Brusselse Gewest? Als ik de pers bekijk, lijkt het erop dat het Brusselse Gewest ook behoorlijk vaart aan het maken is met betrekking tot dat NEO-project. Hoe verloopt het overleg tussen u en het Brusselse Gewest hierover?

Ook het project Just Under the Sky, aan de Van Praetbrug, zou zich al in een volgende fase bevinden. Het is me echter niet duidelijk welke fase. Weet u daar meer over, of zult u daar binnenkort meer over kunnen zeggen?

Minister-president, ik ben niet tegen brownfields of het herwaarderen van oud industriegebied, maar dat convenant moet wel kloppen. Destijds werd het brownfieldconvenant toegekend nadat een jury het project had uitgekozen. Ik denk dat ze vooral voor dat project heeft gekozen wegens het unieke concept van die beleveniswinkels. We stellen echter vast dat er plots een nieuw concept wordt gelanceerd, en dat er in de pers sprake is van het grootste winkelcentrum van de Benelux. Ik vraag me trouwens af hoe men alleen met belevingswinkels het grootste winkelcentrum van de Benelux zal creëren. Dat kan natuurlijk worden toegeschreven aan marketingtaal in een dergelijk dossier.

De reacties hierop komen echter niet van de minsten. Ondertussen heeft Voka gezegd dat het project beter aan de andere kant van de brug zou komen. Ook bij UNIZO, dat u toch kent, neemt men heel duidelijk de onzekerheid over het project en de impact ervan op steden als Leuven, Vilvoorde en Mechelen in het vizier. Er is ook de visie van de Vlaamse Regering op de stedelijke handelscentra. Er is de fameuze winkelnota die hier is gelanceerd.

Er is ook de reactie uit Vilvoorde. Het schepencollege van Vilvoorde stelt dat met Uplace was afgesproken dat het mee zou investeren in de herwaardering van het handelscentrum van Vilvoorde, maar dat die afspraak tot op heden niet is nagekomen. Dat is toch een verklaring waarmee we rekening moeten houden.

Dan hebben we de burgemeester van Leuven, die het zelfs heeft over een monster. Dat moet natuurlijk worden bekeken in het licht van diens mening over bepaalde projecten.

Uit een recente studie blijkt echter ook nog dat Mechelen de grootste hinder zal ondervinden. Dan vraag ik me af of dit komt door het feit dat een marketingdossier, dat natuurlijk dient om investeerders aan te trekken, het heeft over het grootste winkelcentrum van de Benelux. Indien nu duidelijk wordt dat men daadwerkelijk blijft bij het concept van die beleveniswinkels en dat wat er is gezegd over het grootste winkelcentrum van de Benelux, louter marketingtaal is geweest, dan zullen bepaalde steden misschien geruster zijn. Dat geldt zeker voor het schepencollege van de stad Vilvoorde.

Hoe zit het met die afspraak dat Uplace ook zou investeren in een herwaardering en versterking van de stadskern en de handelskern van Vilvoorde? Dat lijkt me toch heel belangrijk, gelet op de visie die de Vlaamse Regering heeft op de stedelijke handelscentra.

Met NEO en dat andere project is er op twee maanden tijd toch veel gebeurd, als ik de pers erop nalees. Weet u daar ondertussen al meer over? Bent u in contact ter zake?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Het moge duidelijk zijn dat de invloed van dit project heel ruim kan gaan. Mijnheer Reekmans, ik wou eigenlijk niet flauw doen, maar misschien moet u toch eens overleggen met uw fractiegenoot, de heer Sabbe. Die heeft in deze commissie, naar aanleiding van de bespreking van de door u geciteerde winkelnota van de Vlaamse Regering, napalm noch vlammenwerpers gespaard om die nota af te branden. Hij heeft gesteld dat er niets anders dan het vrije initiatief mocht zijn en dat men zeker winkelcentra en baanwinkels niets in de weg mocht leggen. In die zin verbaast een deel van uw betoog me toch.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Reekmans, voor zover ik weet, is er met betrekking tot de twee projecten die werden genoemd, niets nieuws of wezenlijks gebeurd dat hier zou moeten worden gemeld. Er wordt veel geschreven in de kranten. U volgt dat nauwgezet, begrijp ik. Ik zal dat echter laten natrekken, om er zeker van te zijn dat er niets is gebeurd dat mogelijksterwijs aan mijn aandacht zou zijn ontsnapt.

Ik kan u verder alleen maar zeggen dat met het brownfieldconvenant en op een aantal andere momenten duidelijke afspraken zijn gemaakt met Uplace, en als die niet worden nageleefd, is er een probleem. Er is de marketing en dergelijke. Ik heb gezegd dat ik me daar niet mee zal bemoeien. Die marketing buiten beschouwing latend, heb ik geen elementen om te stellen dat men het brownfieldconvenant en andere afspraken niet zou nakomen. Ik zal – met uw steun en die van iedereen – ervoor zorgen dat die afspraken worden nagekomen, of er is een probleem. Zo eenvoudig is dat. Ik ga ervan uit dat Uplace dit ook op die manier zal invullen.

Dit project dateert nog van de vorige legislatuur. De huidige Vlaamse Regering heeft het loyaal verder uitgevoerd. We hebben hier zeer ernstig over gedebatteerd. We hebben met alle elementen rekening gehouden. We hebben de gevolgen inzake mobiliteit en de effecten op andere activiteiten en winkels grondig besproken. Nu voert de Vlaamse Regering het project uit. Het moet ook worden uitgevoerd. Als de afspraken niet worden nageleefd, is er evenwel een probleem.

De heer Peter Reekmans: Ik heb nog een concrete vraag over de afspraken die het stadsbestuur van Vilvoorde en Uplace destijds hebben gemaakt. Het college van burgemeester en schepenen heeft formeel verklaard dat Uplace die afspraken in verband met de versterking van de handelskern van Vilvoorde niet is nagekomen.

Mijnheer Van Malderen, ik wil niet dat u me verkeerd begrijpt. Ik deel de mening van de heer Sabbe over de winkelnota. In het licht van de filosofie van de Vlaamse Regering en van de blijkbaar niet-nageleefde afspraken tussen Uplace en de stad Vilvoorde zou ik gewoon graag vernemen wat de minister-president wil doen. Dat lijkt me belangrijk. De winkelnota is tenslotte van zijn hand.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal er in eerste instantie op toezien dat de afspraken die wij hebben gemaakt, ook worden nageleefd. De heer Reekmans verwijst naar afspraken die anderen hebben gemaakt. Het is belangrijk dat die afspraken eveneens worden nageleefd. Ik ga er evenwel van uit dat de stad Vilvoorde hier zelf op zal toezien. Alle afspraken moeten worden nageleefd. Ik heb echter enkel enige kracht met betrekking tot de afspraken die de Vlaamse overheid met Uplace heeft gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over economisch geïnspireerde programma's - 2049 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, het Actieplan Ondernemerschap 2010 focust op de sensibilisering en de verspreiding van informatie over het ondernemerschap en over de begeleiding van starters en prestarters. Een sterke ondernemerscultuur vormt een prioriteit voor Vlaanderen. Het actieplan bevat tevens nieuwe impulsen, zoals een oproep in de mediasector.

Op 30 maart 2011 heeft de minister-president die mediaoproep gelanceerd. Hij heeft opgeroepen voorstellen in te dienen om het ondernemerschap een positieve beeldvorming te

geven. Het was de bedoeling op die manier tot audiovisuele creaties met een crossmediaal karakter te komen. De beoordeling van deze projecten is enkele maanden later gevolgd.

Het is niet de eerste keer dat de Vlaamse Regering televisieprogramma's subsidieert en ondersteunt in functie van de promotie van het ondernemerschap. In 2004 waren al een aantal dergelijke programma's op de Vlaamse zenders te zien. Het bekendste was Kinderen van Dewindt. Er was ook nog Werk aan de Winkel.

Ondertussen bevinden we ons in de lente van 2011 en zitten er blijkbaar verschillende programma's in de pijplijn. Volgend jaar komen niet minder acht televisieprogramma's op het scherm die het Vlaams ondernemerschap en de innovatie moeten promoten. Ik krijg haast de indruk dat de minister-president het derde net van de VRT zelf wil vullen. Het gaat onder meer om een documentairereeks met aandacht voor innovatieve ondernemers van eigen bodem en om een talentenwedstrijd voor jonge ondernemers. Ondernemersorganisaties als UNIZO hebben de oproep positief onthaald. UNIZO verwijst in dit verband naar de grote vergrijzing bij ondernemers en op de nood om meer starters aan te trekken. De Vlaamse Regering trekt hiervoor in totaal 2,5 miljoen euro uit.

Minister-president, de eerste reeks programma's dateert uit 2004. Toen is daar 1.350.000 euro voor uitgetrokken. Indien ik me niet vergis, is dat met Europese middelen gecombineerd. Hoe wordt deze eerste ronde van programma's geëvalueerd? In welke mate heeft dit het ondernemerschap in Vlaanderen aangezwengeld? Ik veronderstel dat het niet makkelijk is dit te kwalificeren. Welke lessen zijn uit die eerste oproep en uit die series getrokken?

Welke selectievoorwaarden zijn gehanteerd om nieuwe programma's te selecteren? Ondertussen zijn acht programma's geselecteerd. Hoe is de selectie verlopen? Hoeveel kandidaten waren er? Zijn bepaalde projecten niet goedgekeurd? Zo ja, waarom niet?

Op welke manier zal het crossmediaal karakter van de programma's vorm krijgen? Worden verbanden tussen de diverse uitzendingen, omroepen en productiehuisen gelegd? Komt er, bijvoorbeeld, een enkel webplatform? Wordt aan deze televisieprogramma's tevens een bredere campagne gekoppeld? Hoe zal het crossmediaal karakter worden veruitwendigd?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik zou me bij de vraag om uitleg van de heer Bothuyne willen aansluiten. Ik had zelf een gelijkaardige vraag om uitleg ingediend. Wie mijn vragen naleest, zal merken dat ze grosso modo dezelfde zijn als de vragen die hij net heeft gesteld.

Ik stel vast dat de heer Bothuyne over speciale gaven beschikt. Hij heeft zijn vraag om uitleg al op 5 mei 2011 ingediend. Ik heb mijn vraag om uitleg ingediend naar aanleiding van een beslissing van de Vlaamse Regering. (*Opmerkingen van de heer Robrecht Bothuyne*)

Een tweetal weken geleden heeft de Vlaamse Regering beslist een aantal televisieprogramma's te gunnen. Ik zou de minister-president meer uitleg over deze beslissing willen vragen. Hoe zijn die programma's geselecteerd? Zijn bepaalde projecten afgefallen? Hoe is die beoordeling verlopen? Hoe wil de minister-president het effect van deze programma's meten?

Mevrouw Patricia Ceysens: We zijn daar inderdaad in 2004 mee begonnen. Toen was er nogal wat kritiek. Ik ben blij dat men daar intussen, na zeven jaar, blijkbaar voluit voor gaat, met een intensiteit die wij nooit zouden hebben aangedurfd.

Ik heb ondertussen gezien dat er al volop oproepen zijn geweest om mensen te zoeken en aan te spreken. Uit het feit dat men nadien nog een extra oproep heeft gedaan om ook vrouwelijke ondernemers te zoeken, kreeg ik de indruk dat bij de eerste indiening te weinig vrouwelijke teams gevonden werden. Men heeft nadien nog eens alle mogelijke kanalen gebruikt om specifiek ook een aantal vrouwelijke ondernemers mee te krijgen. Misschien is het nog wat te

vroeg om daar al iets over te zeggen, want dat zit nu bij de productiehuizen, die volop aan het rekruteren zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het is goed dat u dit dossier van zeer nabij mee opvolgt. Ik wil vooraf enkele interessante cijfers meegeven. Het aantal starters zit weer op niveau, maar uit onderzoek blijkt dat, als men de vraag stelt of men een carrière als ondernemer wenst, wij op dat vlak zwaar onder het Europese percentage zitten. Het Europese percentage is afgerond 60 procent, in Vlaanderen zitten wij op 46 procent. Een tweede wat verrassende element betreft de vraag of de ondernemers hoog worden ingeschat. Daar ligt het Europese percentage afgerond op 70 procent, terwijl dat in Vlaanderen maar 48 procent is. Dat is toch een serieus verschil.

Wat ook is bevraagd, is de media-aandacht voor het ondernemerschap. Daar ligt het Europese percentage op 45 procent. Vlaanderen zit op 37 procent. Dat cijfer is dus een extra argument om iets te doen aan die media-aandacht. Ik hoop ook dat wij in Vlaanderen minstens dat Europese percentage zullen halen wat betreft de mate van waardering of respect voor de ondernemers in Vlaanderen. Dat men daar dan een carrière in wil uitbouwen, hangt daar direct mee samen.

Ik wilde u die cijfers niet onthouden, omdat ze een extra argument vormen om te doen wat we hebben gedaan, natuurlijk vertrekkende van de programma's die in 2004 werden gesubsidieerd. In 2004 is men erin geslaagd om het ondernemerschap in diverse facetten in beeld te brengen. Via diverse programma's kreeg de Vlaamse tv-kijker een beter beeld van en meer informatie over wat ondernemerschap en ondernemen allemaal inhouden.

Het is moeilijk om in cijfers uit te drukken in hoeverre die programma's het ondernemerschap in Vlaanderen hebben gestimuleerd. De directe relatie tussen het een en het ander aanduiden, is niet zo eenvoudig. Het doel van dergelijke acties is in de eerste plaats het bevorderen van een positieve beeldvorming rond het ondernemerschap. Het is dan ook moeilijk om rechtstreekse verbanden te leggen met cijfers rond het aantal opgestarte bedrijven. Het is in ieder geval zo dat in de periode na de programma's tot aan het crisisjaar 2008 het aantal starters in Vlaanderen toenam van 33.527 in 2005 tot 41.479 in 2007. Dat was een toename van 23 procent.

Het zou echter onwetenschappelijk zijn te beweren dat er zomaar een causaal verband te leggen is tussen die programma's en het gestegen aantal starters. Politici hebben nogal snel de neiging om te zeggen dat het dankzij hun beleid is, maar wetenschappelijk moet je dat met heel veel omzichtigheid benaderen.

Het werken met mediaproducties maakt voor mij deel uit van een omvattend beleid voor het aanmoedigen van ondernemerschap, zoals wordt uiteengezet in het Actieplan Ondernemerschap. Er zijn acties nodig gericht op het brede publiek, in het onderwijs en gefocust op doelgroepen. Naast het verbeteren van omgevingsfactoren, het aanbieden van informatie, directe steun en begeleiding is ook sensibilisering nodig. Het is een hele mix van maatregelen die ons tot betere percentages moet brengen. Een dergelijk beleid voor meer ondernemerschap is noodzakelijk een beleid op lange termijn. Dat vergt doorzetting en geduld, en daarbij moet op verschillende manieren op verschillende doelgroepen worden ingewerkt. Tevens zijn er veel interfererende factoren waarop het beleid geen greep heeft, zoals de algemene sociaal-economische evolutie, bepaalde ondernemers die negatief in het nieuws komen of grote crisissen. Het is in ieder geval zo dat om het brede publiek te bereiken, mediaproducties een internationaal aangetoonde 'good practice' zijn. Er zijn handboeken die heel nadrukkelijk meegeven dat dit een heel belangrijk element is.

Een belangrijke les die werd getrokken uit deze programma's en die meegenomen werd voor de nieuwe oproep, is het effect van ondersteunende acties, de crossmediale aanpak of aspecten, zoals een webplatform met diverse artikels of dieper gaande informatie over de

zaken die in beeld werden gebracht. In het kader van Kinderen van Dewindt bijvoorbeeld, werd een interactieve game en een test naar ondernemerscompetenties ontwikkeld, die beide nog lang na de tv-uitzendingen werden gebruikt. De meerwaarde van het programma wordt met andere woorden groter als de kijker niet louter een passieve rol heeft, maar op diverse manieren actief kan worden betrokken bij het thema ondernemerschap.

Zoals u al hebt vastgesteld, werden de projecten intussen toegewezen en werden de definitieve contracten ondertekend op 30 mei jongstleden. Bij de indiening werden de projecten vooreerst gescreend op basis van een aantal ontvankelijkheidscriteria die werden opgelijst in het bekendmakingsdocument van de oproep. Dit zijn veeleer objectieve criteria zoals: heeft de indiener rechtspersoonlijkheid, is de aanvraag tijdig ingediend, is de aanvraag voorzien van de nodige handtekeningen en zo meer.

De projectvoorstellen die ontvankelijk werden bevonden, werden vervolgens door een jury beoordeeld op basis van criteria, die eveneens in detail werden vermeld in het bekendmakingsdocument, op het vlak van inhoud voor een totaal van maximaal 15 punten, op het vlak van kwaliteit voor een totaal van maximaal 25 punten, op het vlak van het format van het voorstel voor een totaal van maximaal 20 punten, op het vlak van output en evaluatie voor een totaal van maximaal 10 punten. Op basis van de toegekende scores werden de projecten gerangschikt. Het hoogst gerangschikte project werd geselecteerd voor het ontvangen van een financiële bijdrage.

Het crossmediale karakter wordt specifiek per project vormgegeven. Voor de meeste projecten gaat het om een online luik, een website met online community, social media, streaming, om een print of radio voor de promotie van het programma en om een dvd-reeks na de uitzendingen. Er is geen speciaal daartoe bestemd webplatform dat de diverse programma's overkoepelt. Er zal wel aandacht besteed worden aan de programma's en de websites op de vernieuwde website van het Agentschap Ondernemen.

Er werden in totaal veertien projecten ingediend. Eén project werd onontvankelijk bevonden omdat het niet voldeed aan de vereiste dat het productiehuis onafhankelijk dient te zijn van de omroep die het programma zal uitzenden. In een oproep met wedstrijdprocedure en een vooraf bepaalde steunenveloppe, in dit geval gaat het over 2,5 miljoen euro, wordt steun toegekend aan de hoogst gerangschikte projecten op basis van de door de jury toegekende scores, en dit tot uitputting van de steunenveloppe. Ik heb de lijst hiervan mee. Ik veronderstel dat het niet nodig is om die aan u voor te lezen. Ik laat de lijst zo dadelijk ronddelen. Ook de toegekende bedragen staan erin vermeld. Het gaat dus over acht projecten. Dit betekent dat vijf projecten niet behouden werden.

De doelstelling van de mediaoproep is in de eerste plaats sensibiliserend, door het ondernemerschap in al zijn facetten op een positieve wijze in beeld te brengen, met ook de nodige aandacht voor de doelgroepen in onze samenleving waar er een achterstand is op het vlak van ondernemerschap. Het doelpubliek bestaat uit alle Vlamingen. De aard van de programma's en de diverse omroepen die ze zullen uitzenden, zorgen voor een zekere diversificatie. Zo is er bijvoorbeeld het project 'Later als ik groot ben', dat wordt uitgezonden op Ketnet en ook jongere kijkers beoogt te bereiken.

De meer concrete inhoud van de acht geselecteerde projecten heb ik per project opgelijst en zal ik ook heel graag overmaken aan de voorzitter om ze te laten ronddelen. Ik denk dat het niet nodig is om ze hier alle acht te duiden, het lijkt me gemakkelijker als u dat zelf kunt nalezen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister-president, ik dank u voor het antwoord. Het is heel belangrijk dat de programma's die worden uitgezonden, ook effectief een positieve bijdrage leveren aan de beeldvorming rond het ondernemerschap, want dat was bij de eerste reeks programma's niet altijd even duidelijk, en er was af en toe wel wat kritiek op

te horen. Ook het crossmediale karakter en het feit dat men probeert om de interesse van mensen voor het ondernemerschap aan te wakkeren en om hen eventueel zelfs aan te zetten tot het oprichten van een onderneming, zijn zo mogelijk nog belangrijker dan de inhoud van de programma's zelf. We kijken dus uit naar de programma's en naar de preview van de inhoud ervan, die we zullen krijgen. We hopen dat het ondernemerschap effectief zal worden gestimuleerd.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, deze voormiddag heeft minister Muylers ons hier de primeur gegeven van de Toolbox 50+, misschien moeten we wel een heel lange sessie organiseren om de zeven programma's hier in de commissie te projecteren. Uiteraard is het niet mogelijk om causale verbanden te leggen tussen wat de schaal is van een mediaoffensief enerzijds en het aantal starters of scholieren dat bijvoorbeeld in een commercieel gerichte richting stapt. Misschien zou het wel nuttig zijn om intern een aantal maatstaven te hanteren op basis waarvan deze programma's geëvalueerd zullen worden. Bij voorkeur zijn die ook kwantificeerbaar. De kijkcijfers lijken me daarvoor evident te zijn. Als er echt niemand zou kijken, zal de invloed sowieso gering zijn. Aan de andere kant kan men ervan uitgaan dat als een programma succes heeft bij de kijkers, er mogelijk een grotere impact van uitgaat. Men kan ook nagaan hoe gemotiveerd mensen zijn in hun kijkgedrag. Het doorklikken naar de webtoepassingen zou ook een van de meer kwantificeerbare evaluatiepunten kunnen zijn.

Ik ben absoluut geen media-expert. Naar aanleiding van een aantal populaire programma's is er wel wat discussie geweest over het feit dat aan steden en gemeenten gevraagd wordt om bijdragen te betalen. Ik ben schepen in de stad die de eer heeft om Marcel Vanhilt een maand te ontvangen. Ook dat is natuurlijk een manier voor zenders om hun zendschema voor een deel in te vullen. Zijn er afspraken over het verdere gebruik? Dragen ze zelf ook iets bij? Hoe ziet de verdeling over zenders enzovoort eruit?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Malderen, daarnet heb ik gezegd dat 'output en evaluatie' een van de vier criteria is, dat op maximaal tien punten kon rekenen. Daarin staat dan: "het totaal bereik en de dekking binnen de gekozen doelgroep(en); de wijze van evaluatie (kwantitatief en kwalitatief)". Dat is dus ook mee opgenomen in de selectie van de projecten. Men kon zelf een evaluatie en inschatting maken.

Wij dekken maar 50 procent van de productiekosten. Door de toekenning van 2,5 miljoen euro dekken we dus niet alle kosten van alle acht projecten. Ik ben er niet van op de hoogte dat men Dendermonde of een andere stad zou aanspreken om de rest te betalen. De programma's waarnaar u verwijst, zijn – denk ik – van een andere orde. De provincie Limburg, die natuurlijk over uitgebreide middelen beschikt, zit wel mee in het project 'Crème de la crème'. Met een dergelijke titel kon Limburg natuurlijk niet anders dan een bijdrage leveren. *(Gelach)*

Voorzitter, het gaat over twee vrouwen die een ijsfabriekje beginnen. U zult dat allemaal kunnen lezen. Ook uw zorg in verband met de vrouwen is bij dezen beantwoord. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Dat weet ik niet, maar dat is wat mij betreft niet relevant. *(Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stijgende grondstofprijzen in de textiel-, hout- en meubelindustrie
- 2104 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, collega's, de beroepsorganisatie Fedustria trok een tijdje geleden aan de alarmbel. De aantrekkende economie op wereldvlak heeft een grote invloed op grondstoffen. Deze week mochten we vernemen dat China de VS voorbijgestoken is als grootste brandstofconsument. Dat geldt voor heel wat brandstoffen. Fedustria stelde eigenlijk dat de crisis voor die industrietak nog helemaal niet voorbij is. De omzet stijgt wel, maar de gestegen grondstofprijzen wegen op de ontwikkeling. Bijgevolg blijft de productie eigenlijk op het – lage – niveau van 2009. De prijs van de textielvezels zou in 2010 30 à 140 procent gestegen zijn. De prijsstijging voor synthetische vezels zoals polyester en nylon bedroeg ongeveer 30 à 35 procent, met als uitschieter katoen met een toename van 140 procent.

In de houtsector zijn er weliswaar geen internationale prijsnoteringen, maar ook hier gingen de grondstoffenprijzen de hoogte in met 10 tot 40 procent. In de houtsector wijst men de overheidssubsidies voor het verbranden van hout als groene energie aan als hoofdoorzaak van het aanbodtekort voor de industriële verwerking. Hierdoor zouden de grondstoffenprijzen voor hout stijgen.

Onze industrie, maar vooral de textiel-, hout- en meubelindustrie, zit momenteel in een transformatieproces. Het komt er dus op aan maatregelen te nemen die dit transformatieproces voldoende kunnen ondersteunen en een toekomst bieden aan deze twee historisch verankerde bedrijfstakken.

Op 10 november 2010 heb ik in de commissie Energie al een vraag gesteld over de problematiek van het Europese subsidiebeleid ten aanzien van de houtsector en de problematiek van het bijstoken van al dan niet gerecycleerd hout als biobrandstof. Ondanks het slechte weer zijn we in dit verhaal nog niet aan de nieuwe lente. De groene chemiesector, bevrijd van fossiele brandstoffen, wil koolstof halen uit hout. Dat zal weer een druk leggen op het marktbeschikbare hout.

Nochtans berichtte de media recent nog dat Vlaanderen minder bos aankocht. Het bos in Vlaanderen is al niet te dik gezaaid. Uiteraard heeft deze problematiek ook een Europese dimensie.

Minister-president, hoe reageert u op de stijgende grondstofprijzen in de textiel-, hout- en meubelindustrie? Welke rol kan een actief bos- en houtbeleid betekenen voor de sector? Aan welke maatregelen denkt u? Hoe denkt u de stijgende vraag en het dalende aanbod beter op elkaar te kunnen afstemmen? Welke rol ziet u voor de agrarische sector? Welke mogelijkheden ziet u voor snel groeiende houtsoorten? Hoe zult u deze problematiek op Europees niveau aanpakken?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister-president, collega's, ik wil me aansluiten bij deze vraag. Minister-president, het is misschien bizar in het licht van wat er in Wetteren is gebeurd, maar de biotechnologie zou toch ook een kleine of een grote bijdrage kunnen leveren om het rendement te verhogen.

Minister-president, in welke mate kan volgens u de innovatieve sector een deel van de oplossing zijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, de heer Van den Heuvel stelde een vraag over ggo's. Dat zijn genetisch gemodificeerde organismen. Je merkt al meteen het verschil tussen kenners en niet-kenners want niet-kenners spreken over 'gemanipuleerde'. Sommigen gebruiken bewust 'gemanipuleerd', maar dat is echte manipulatie.

Zoals u zelf aanhaalt, zijn de stijgende prijzen voor textiel als grondstof vooral te wijten aan de internationale markt, waar ik zeer moeilijk kan ingrijpen, als ik dat al zou kunnen. De houtsector wijst wel naar de Vlaamse overheid omdat de overheidssubsidies voor het verbranden van hout als groene energiebron de hoofdoorzaak zouden zijn van het aanbodtekort voor de industriële verwerking en dus voor de grondstoffenprijzen voor hout.

Op basis van overleg met de Federatie voor de Belgische textiel-, hout- en meubelindustrie (Fedustria) werd tijdens vorige legislatuur in de regelgeving opgenomen dat er geen energiesteun kan worden toegekend voor biomassa die kan worden ingezet voor recyclage of industrieel gebruik. Wat industrieel gebruik betreft, is Fedustria ruim betrokken om dit te definiëren in overleg met de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG). Het is mogelijk dat hier in andere Europese landen of regio's minder consequent mee wordt omgegaan, want de regels zijn niet overal even strikt, maar dat geldt dus geenszins voor Vlaanderen. Om het systeem van groenestroomcertificaten te controleren, werd een procedure uitgewerkt door de VREG die op de website van de regulator kan worden teruggevonden, evenals in een mededeling van 8 juli 2008.

De Vlaamse Regering is mijn inziens dan ook geen deel van het probleem. Dat is ze nooit, wel altijd een deel van de oplossing.

De heer Bart Van Malderen: De Vlaamse Regering is dus per definitie nooit een deel van het probleem, altijd van de oplossing? De periode 1999-2004 valt daar ook onder?

Minister-president Kris Peeters: Ik wil alle eer geven aan diegenen die dat verdienen. Geen probleem.

Het bosbeleid is niet rechtstreeks mijn bevoegdheid, maar uiteraard stem ik met mijn collega minister Schauvliege af wat betreft de economische aspecten van het bosbeleid. Ik weet wel dat het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en ook de erkende bosgroepen innovatieve aanpakken beogen in overleg met de sector. Zo wordt binnen het Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos momenteel werk gemaakt van het opzetten van een kenniscentrum rond natuur- en boseconomie. Binnen datzelfde OC-ANB lopen projecten die een betere valorisatie beogen van biomassa als beheersproduct van natuur- en groengebieden. De huidige hoeveelheid biomassa uit bos, natuur en landschap die ingezet worden voor energiedoeleinden, is evenwel moeilijk te bepalen omdat niet alle houtstromen uit de diverse bronnen goed gedocumenteerd zijn en omdat er toch verschillende beperkende factoren spelen, zoals bijvoorbeeld biodiversiteitsoverwegingen, behoud van de nutriëntenbalans zeker op de armere standplaatsen, technische en economische rentabiliteit van het oogsten.

Ik ga ervan uit dat, als u met dit volledig antwoord geen volledige voldoening hebt gevonden, u zich verder kunt bevragen bij de bevoegde minister. In het kader van de Staten-Generaal voor de Industrie (SGI) zijn hierover ook afspraken gemaakt. De ruimtelijke en geografische beperkingen in Vlaanderen zijn echter zo groot dat we ook op meer innovatieve manieren de aanvoer van grondstoffen voor de sector willen en moeten stimuleren.

Ik zal daar nu nog wat dieper op ingaan. U hebt me vervolgens immers gevraagd hoe ik denk de stijgende vraag en het dalende aanbod beter op elkaar af te stemmen. Zoals u weet, is het witboek Nieuw Industrieel Beleid in Vlaanderen op vrijdag 27 mei goedgekeurd. De textiel-, hout- en meubelindustrie is een belangrijke sector voor het verder transformeren van de Vlaamse industrie. Na uitgebreid overleg met de sector en andere beleidsdomeinen werden knelpunten blootgelegd en werd nagedacht over mogelijke oplossingen. Het mag dus duidelijk zijn dat de plannen die de Vlaamse Regering met deze sectoren voor ogen heeft, nu voort kunnen worden uitgewerkt, op basis van het witboek. In dat witboek hebben wij een

aantal vernieuwende strategieën naar voren geschoven. Ik vermoed dat we daar later nog op kunnen terugkomen. Zo zal in het beleid ter zake onder meer bijzondere aandacht worden besteed aan een duurzaam materialenbeheer, aan een kringloopbenadering – cradle-to-cradle – voor grondstoffen en aan het verminderen van de afhankelijkheid.

Met betrekking tot de rol van de landbouw moet vooraf worden gesteld dat het agrarisch gebied sowieso al beperkt is, en dat er weinig ruimte is voor bebossing. De Vlaamse Regering heeft op mijn voorstel wel reeds haar principiële goedkeuring gegeven aan een betoelaging van boslandbouwsystemen waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond. Wat de promotie van kortetoomloophoutteelten en boslandbouwsystemen betreft, kan ik u melden dat er in Vlaanderen reeds verschillende demonstratieprojecten lopen. Met betrekking tot boslandbouwsystemen is een subsidieregeling in de maak, als bijstelling van het Vlaamse plattelandsontwikkelingsprogramma.

Ook in het licht van de vraag van de heer Van den Heuvel verwijs ik eveneens naar het lopende onderzoek met betrekking tot ggo-populieren door het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB). Het rendement van die bomen bij de productie van bio-energie zou beduidend hoger zijn dan dat van gewone populieren. Ik zie dat hier niemand van Groen! is. Dat is dus een heel belangrijk onderzoek. Ook tijdens de vorige legislatuur is daar heel wat over te doen geweest. Nu kunnen die bomen in alle stilte blijven groeien, en ik hoop dat dit ook zo blijft. Men heeft immers aangekondigd ter zake ook al actie te willen voeren. We waren verplicht bijkomende beveiligingsmaatregelen te nemen. Maar goed, mijnheer Van den Heuvel, ook op deze manier kan de druk op de houtmarkt enigszins worden verlicht. Dat is een heel goede zaak. Minstens moet het onderzoek ter zake voort worden ontwikkeld, om alle voor- en nadelen, om alle gevolgen heel goed in kaart te brengen.

Vervolgens werd me gevraagd of ik dit al Europees heb aangekaart. De hele transformatie van onze economie is natuurlijk voor alle beleidsniveaus een zeer belangrijke uitdaging. Het is de wereldwijde economische crisis die ons daartoe verplicht heeft, en het is dus belangrijk om rekening te houden met de globale context bij het uitstippelen van het Vlaamse beleid. De Vlaamse Regering volgt onder andere zeer intensief wat er op het Europese niveau gebeurt op het vlak van materialenbeheer en meer materialenefficiëntie in de industrie. Ook bij Vlaanderen in Actie is het duurzaam beheer van materialen, dus ook van hout, een heel belangrijk aspect. Het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) heeft dan ook een engagementsverklaring ondertekend om samen met de OVAM, privéactoren en maatschappelijke partners tegen juni 2012 een programma uit te werken en te concretiseren, enerzijds in een materialenpact voor Vlaanderen, dat heldere doelstellingen bevat, en anderzijds in een operationeel plan met concrete en prioritaire acties als opstap naar een duurzaam materialenbeheer, en dat onlosmakelijk met het materialenpact verbonden zal zijn.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Om met dat laatste te beginnen, het is heel belangrijk dit in een ruimer kader te bekijken en ook op lange termijn een aantal oplossingen aan te reiken. De grondstoffenproblematiek zal immers alleen maar belangrijker worden.

Minister-president, u bent uw antwoord begonnen met het in het juiste perspectief plaatsen van onze eigen mogelijkheden. Dat neemt natuurlijk niet weg dat we daarbinnen wel alles moeten doen wat we kunnen. De houtindustrie stelt nog altijd ongeveer 25.000 mensen tewerk. Als die morgen volledig uit de markt worden geprijsd, dan zitten we ook op economisch vlak met de nodige problemen.

Ik wil nog een aantal elementen aanreiken. Een van de problemen is dat vandaag heel veel hout dat zou kunnen worden verwerkt in de industrie, wordt verbrand, hoewel wordt gezegd dat dit zou moeten worden gescheiden. De reden is dat het misloopt bij het begin van de recyclage, namelijk bij het inzamelen van het hout. Als u kijkt naar het eerste het beste containerpark in Vlaanderen, dan ziet u dat daar geleverd hout wordt vermengd met niet-

vervuild hout. Het volstaat dat er bij wijze van spreken 1 procent vervuild hout in een partij zuiver hout zit om die partij hout als niet meer te behandelen te beschouwen en het hout dus te verbranden. Men zegt me dat aan die controle dus iets schort. Daar zouden we nog vooruitgang kunnen boeken. Dat is vooral een hint aan minister Schauvliege.

Daarnaast zou het een uitdaging kunnen zijn om, met de bestaande productie, zo weinig mogelijk hout te gebruiken en er dus zo rationeel mogelijk mee om te springen. Zo zouden er bijvoorbeeld zeker geen houtpellets mogen worden gesubsidieerd in het kader van de economiepremie of iets anders, maar net die ingrepen die in deze industrietak het gebruik van hout zouden kunnen beperken. Dat neemt niet weg dat we ook naar het aanbod moeten kijken. Vlaanderen is natuurlijk maar zo groot als het is. De oppervlakte van onze bossen is al even beperkt als de oppervlakte van ons agrarisch gebied.

Bepaalde versnipperde en geïsoleerde landbouwgebieden liggen in het licht van de huidige productiemethodes net te ver af of zijn net te klein om in onze intensieve landbouw rendabel te zijn. We zouden in de toekomst minstens moeten onderzoeken of we voor die gebieden niet in een nieuwe cash crop kunnen voorzien. Die kweek zou dan ten dienste kunnen staan van de houtindustrie of van de chemische industrie, die de koolstof nodig heeft. Op die manier zouden dergelijke percelen toch nog enige opbrengst voor de agrarische sector kunnen genereren. Tegelijkertijd kunnen we op die manier ook een aanbod op het vlak van de houtproductie genereren. Nu moet het hout al te vaak enkel uit bosgebieden komen.

Minister-president Kris Peeters: Ik dank de heer Van Malderen voor zijn suggesties.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■